

'Ik vrees de dag dat mijn zonen profrenner worden'

Het Nieuwsblad* - 09 Apr. 2014
Pagina 15

* Het Nieuwsblad/Aan Gent gebonden, Het Nieuwsblad/Antwerpen, Het Nieuwsblad/Brugge-Oostkust, Het Nieuwsblad/Brussel-Noordrand, Het Nieuwsblad/Dender, Het Nieuwsblad/Kempen, Het Nieuwsblad/Kortrijk-Waregem-Menen, Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland, Het Nieuwsblad/Limburg, Het Nieuwsblad/Mechelen-Lier, Het Nieuwsblad/Meetjesland - Leiestreek, Het Nieuwsblad/Oostende-Westhoek, Het Nieuwsblad/Pajottenland, Het Nieuwsblad/Roeselare-Tielt-Izegem, Het Nieuwsblad/Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Het Nieuwsblad/Waasland

Wie wil zijn kind anno 2014 nog laten koersen? Met de Ronde van Vlaanderen in het achterhoofd, weet je zeker dat je zoon- of dochterlief dan ooit van het asfalt moet schrapen. Isabel De Craene, moeder van drie koersende zonen, doet een wanhopige oproep: 'Ik zou zo graag een paar euro extra geven voor een beetje veiligheid.' Bert Heyvaert

Een moeder die op de barricades springt, het is ongezien in de koers. Daar horen mama's stil achter de nadar te staan, klaar om een vestje over zoonlief te draperen. Maar voor Isabel De Craene (42), moeder van Tuur (14), Wout (13) en Stan (9), is de maat vol. 'Wielrennen hoeft niet zo gevaarlijk te zijn. Het probleem is dat veiligheid niet au sérieux wordt genomen. Er schort iets aan deze sport.'

Isabel wachtte niet op de Ronde om deze noodkreet te slaken. Ze deed dat twee weken geleden al op de Staten-Generaal van het Wielrennen, een congres over de toekomst van de sport. 'Ik wil met mijn oproep de wielwereld wakkerschudden. Velen zijn zich gewoon niet bewust van het veiligheidsprobleem. Dat geldt niet alleen voor de Ronde van Vlaanderen, maar ook voor de jeugdwedstrijd achter de hoek.'

Een voorbeeld: een valpartij tijdens een juniorenwedstrijd vorige week: 'Een jongen van 16 lag tegen de grond', zegt Isabel. 'Een volgwagen stak hem langs rechts voorbij en reed daarbij los over zijn achterwiel. Vijftig centimeter meer naar links en die jongen lag zelf onder de auto. De volgwagen reed gewoon door, de chauffeur werd niet eens aangesproken. Dat kán toch niet! Dat mogen we als ouder niet toelaten!'

Niet alleen in de wedstrijden, ook op training kan er volgens Isabel heel wat verbeteren. Telkens haar jongens vertrekken in het verkeer, krimpt haar hart ineen. Zeker sinds oktober, toen veldrijdster Amy Dombroski verongelukte op training. 'Mama, we hebben haar nog gezien, zeiden de jongens. Ze waren Amy gekruist die dag, het ongeval gebeurde hier op de steenweg in Begijnendijk. Ik was boos, bang, enórm geraakt. Stel je voor dat je als ouder dát nieuws krijgt... Ik stelde aan de wielclub voor om een hoffelijkheidscade te introduceren. Aanwijzingen voor jonge renners, over gedrag in het verkeer.(zucht) De meerderheid zag er de nood niet van in. Koers is een milieu van afzien, niet van hoffelijkheid.'

515 euro vs 50 euro

Vraag is: kan het anders? Is gevaar niet inherent aan de wielersport? 'Natuurlijk zijn er risico's, die heb je in elke sport', zegt Isabel. 'Maar er kan zoveel verbeteren. Onze zonen spelen ook voetbal. Hun inschrijvingsgeld bedraagt 250 tot 515 euro per jaar. Dat is veel, maar het is elke cent waard. Want als ouder weet je wat je krijgt: de trainers zijn betaald, de douches zijn in orde, je kind is er in goede handen.'

Bij de Demerspurters is het inschrijvingsgeld 50 euro per jaar. Goed voor een wielersport, een ploegwagen in de koers en één begeleide training per week. 'Geen kwaad woord over alle vrijwilligers die zich inzetten voor de club, want zonder hen is er geen koers. Maar waarom gaat het zo? Waarom betaal je in de koers niet voor trainingen en infrastructuur? Ik heb heel graag die extra euro's over, om hen veilig te laten trainen. Als ze dat doen op het circuit van Zolder, of op een afgesloten trainingsparcours, zet ik hen met een gerust gemoed af.'

Planeet Koers

Voor alle duidelijkheid: Isabel is zot van de koers. Ze heeft zelf een blog - Planeet Koers - waarin ze al haar gedachten neerschrijft. En ze koestert haar titel van wielermama zoveel meer dan die andere. 'Een voetbalmama taxiet van en naar het veld, en geeft haar kind uit handen aan de coach. In de koers hebben we een veel grotere rol. Zonder ouders kan een kind niet koersen. Dan geraakt het niet op de wedstrijd, dan heeft het geen eten en drinken, dan pakt er niemand zijn vestje aan,... Dat maakt de wielerbeleving zo mooi, en ik wil hen dat ook absoluut niet afpakken. Maar toch vrees ik één ding. De dag dat één van mijn zonen zegt: Mama, ik ga profrenner worden.'

De blog van Isabel kan je lezen op <http://planeetkoers.blogspot.be/>

Bert Heyvaert

Copyright © 2012 Corelio. Alle rechten voorbehouden